

CONSILIUL LEGISLATIV

București

Bp. 187 / 23.4.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea
Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor,
valorilor și protecția persoanelor

București

312 / 11.05.2026

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor (b187/31.03.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1629/07.04.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D303/07.04.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, din următoarele considerente:

1. Din conținutul propunerii legislative, precum și din cel al instrumentului de motivare și prezentare constatăm că se intenționează completarea Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **prin introducerea unui nou articol, art. 5¹, care instituie o derogare de la obligația generală de efectuare a analizei de risc la securitatea fizică pentru societățile comerciale cu cifra de afaceri anuală sub un anumit prag valoric.**

2. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile **art. 73 alin. (3) lit. h)** din Constituția României, republicată, iar în aplicarea

dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

4. Ca observație preliminară, semnalăm că proiectul de act normativ nu respectă cerințele de calitate a legii impuse de normele de tehnică legislativă, respectiv ale dispozițiilor art. 6 alin. (1) - (3), art. 29 alin. (1) - (2), art. 30 alin. (1) lit. b) - d) și f), art. 31 alin. (1) - (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, prin existența unei neconcordanțe între instrumentul de prezentare și motivare și textul normativ propus.

Astfel, în expunerea de motive se indică, în mod constant ca un criteriu pentru **derogarea de la obligația generală de efectuare a analizei de risc la securitatea fizică pentru societățile comerciale cu cifra de afaceri anuală ce nu depășește pragul valoric de 250.000 lei**, în timp ce textul propus pentru noul articol introdus după art. 5 stabilește un prag valoric de 500.000 lei, ceea ce afectează temeinicia fundamentării soluției legislative și nu răspunde exigențelor de rigoare normativă.

5. Soluția legislativă propusă nu este corelată cu actualul cadru normativ în materie, fiind susceptibilă să aducă atingere prevederilor art. 12 lit. a) și b), art. 14 alin. (3), art. 23 alin. (1) - (2), art. 55 alin. (2), art. 59 alin. (2) din Legea nr. 24/2000.

Deși se urmărește **exceptarea anumitor societăți** - respectiv cele care au o cifră de afaceri sub pragul valoric de 500.000 lei - de la obligația efectuării analizei de risc la securitatea fizică, Legea nr. 333/2003, precum și Hotărârea Guvernului nr. 301/2012 prin care se aprobă normele metodologice de aplicare **mențin analiza de risc ca premisă a adoptării măsurilor de securitate și, în mod indirect, a procedurii de avizare a planului de pază**.

Prin urmare, simpla introducere a unei excepții în corpul legii, fără a se asigura corelarea acesteia cu dispozițiile subsecvente, este de natură să genereze dificultăți în activitatea de aplicare, precum și blocaje în procedura de avizare.

În concluzie, normele propuse pentru art. 5¹ din proiectul de act normativ intră în contradicție cu dispozițiile art. 3 alin. (1) și (3), art. 4, art. 5 alin. (1) și (3), art. 67 din Legea nr. 333/2003, precum și cu cele ale art. 2 alin. (1), (3) și (5), art. 5 alin. (1), art. 6, art. 8 alin. (1) și alin. (2) lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 301/2012 care **mențin analiza de risc ca premisă a adoptării măsurilor de securitate și, în mod indirect, a procedurii de avizare a planului de pază**.

6. Referitor la norma propusă la **art. 5¹ alin. (1)** prin care se instituie o derogare de la actul normativ de bază constând în stabilirea

unui **criteriu exclusiv al cifrei de afaceri pentru întocmirea analizei de risc la securitatea fizică**, semnalăm că acesta nu este în acord cu reglementările în materie, fiind susceptibilă de a aduce atingere dispozițiilor art. 6 alin. (1), art. 22 alin. (1) - (2), art. 23 alin. (1) - (2), art. 24, art. 59 alin. (1) din Legea nr. 24/2000.

Astfel, conform dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 3 alin. (1), art. 11, art. 50 lit. b), art. 53 lit. b) și j) din Legea nr. 333/2003 și respectiv ale art. 2 alin. (5), anexa nr. 1 art. 1 și art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 301/2012, **obligațiile de pază și securitate se configurează prin raportare la importanța, specificul, natura, valoarea și vulnerabilitatea obiectivelor, bunurilor și valorilor protejate.**

Prin urmare, simpla raportare la cifra de afaceri anuală nu este, prin ea însăși, aptă să exprime nivelul de risc la securitatea fizică al unei unități. Pot exista entități cu cifră de afaceri redusă care dețin numerar, bunuri de valoare ridicată ori obiective vulnerabile, ceea ce face ca **soluția propusă să fie insuficient fundamentată sub aspectul criteriului de diferențiere.**

Totodată, semnalăm și faptul că norma propusă este susceptibilă de a aduce atingere și dispozițiilor art. 12 lit. a) și b), art. 14 alin. (3), art. 23 alin. (1), art. 59 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 **deoarece sfera beneficiarilor derogării este necorelată cu sfera de aplicare a Legii nr. 333/2003**, precum și a Hotărârea Guvernului nr. 301/2012.

Astfel, textul propus **restrânge derogarea numai la „societățile reglementate de Legea nr. 31/1990”**, deși conform prevederilor art. 2 alin. (1), art. 4, art. 50 din Legea nr. 333/2003, dar și ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 301/2012 normele din aceste reglementări se aplică unui cerc mai larg de subiecte de drept, desemnate generic prin noțiunea de „unități”.

Prin urmare, în lipsa unei justificări obiective și exprese pentru tratamentul juridic diferențiat, soluția legislativă este insuficient corelată cu reglementarea-cadru în materie.

7. La norma propusă pentru **alin. (2) al art. 5¹** sintagma **„în cursul unui an financiar, unitatea depășește plafonul”** este lipsită de precizie și claritate, fiind susceptibilă de a aduce atingere prevederilor art. 7 alin. (3) - (4), art. 23 alin. (1) - (2), art. 24, art. 34 alin. (1), art. 35 alin. (1) - (2), art. 46 alin. (1) - (3) din Legea nr. 24/2000, **întrucât cifra de afaceri anuală este un indicator determinabil prin raportare la situațiile financiare aferente exercițiului financiar încheiat.**

Totodată, semnalăm și neconcordanța dintre norma propusă la **alin. (1) al art. 5¹** care utilizează sintagma **„societățile”** și, respectiv norma propusă la **alin. (2)** care folosește noțiunea de **„unitatea”**, fără a

rezulta dacă **inițiatorul intenționează extinderea sferei de aplicare** sau este vorba despre o simplă inconsecvență terminologică.

De asemenea, textul nu reglementează situația **societăților nou-înființate**, care nu au realizat încă o cifră de afaceri în anul financiar anterior.

Prin urmare, normele propuse intră în contradicție cu dispozițiile **art. 2 alin. (1) care definesc noțiunea de „unități” și art. 50 care prevăd obligațiile conducătorilor de unități, din Legea nr. 333/2003.**

8. Excepția prevăzută la **alin. (3) al art. 5¹** nu este suficient de clar corelată cu terminologia și cadrul legal în vigoare, iar în absența unei trimiteri exprese și precise la categoriile deja consacrate de lege, textul propus este susceptibil de a aduce atingere prevederilor art. 12 lit. a), art. 24, art. 35 alin. (1) - (2), art. 37 alin. (1), art. 48 alin. (2) - (3), art. 59 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 și poate da naștere la interpretări neunitare.

Astfel, sintagma referitoare la **„unitățile care lucrează cu informații clasificate ori care desfășoară activități de interes strategic, stabilite prin hotărâre a Guvernului”** este lipsită de claritate și precizie, motiv pentru care se impune reanalizarea și reformularea acesteia. În reglementarea-cadru art. 6 alin. (3), art. 37 alin. (2) din Legea nr. 333/2003, se consacră noțiunile de **„unități de interes strategic”** stabilite prin hotărâre a Guvernului, cât și cea de unități care **„dețin secrete de stat sau desfășoară activități de interes strategic”**.

9. La **Art. II** din proiect, semnalăm că soluția privind **republicarea acesteia, „(...) cu completările aduse prin prezenta lege (...)”, „(...) dându-se textelor o nouă numerotare (...)”** este susceptibilă de a aduce atingere prevederilor art. 55 alin. (1) - (2), art. 59 alin. (2), art. 68 alin. (1) - (2) din Legea nr. 24/2000.

Astfel, dispoziția din art. II privind republicarea legii apare nejustificată în raport de amploarea redusă a intervenției legislative, republicarea fiind rezervată ipotezelor în care actul normativ a fost modificat sau completat în mod substanțial.

În concluzie, toate aceste aspecte contravin exigențelor de redactare clară, precisă și coerentă și de integrare sistematică a intervențiilor legislative, norma propusă prin prezentul proiect este de natură să încalce normele de tehnică legislativă, cerințele de calitate a legii, subsumate art. 1 alin. (5) din Constituție, motiv pentru care se impune reanalizarea soluției legislative și reformularea corespunzătoare a textului, inclusiv prin stabilirea sediului normei,

corelarea expresă cu dispozițiile alin. (1) al art. 94 din actul normativ de bază, precum și eliminarea formulărilor echivoce sau care contravin normelor cuprinse în alte acte normative.

Referitor la cele menționate supra, prin **Decizia nr. 619/2016**, Curtea Constituțională a reținut că „*legea trebuie să întrunească cele trei cerințe de calitate care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție - claritate, precizie și previzibilitate. Curtea a statuat că respectarea legilor este obligatorie, însă nu se poate pretinde unui subiect de drept să respecte o lege care nu este clară, precisă și previzibilă, întrucât acesta nu își poate adapta conduita în funcție de ipoteza normativă a legii. De aceea, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative. Așadar, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, respectiv să fie clar, precis și previzibil (...).*”

Curtea a stabilit că cerința de claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele pe care le antrenează”.

De asemenea, prin **Decizia nr. 242/2020**, Curtea Constituțională a statuat că „*(...) există paralelism legislativ atât în situația în care se reglementează identic într-o anumită sferă a relațiilor sociale, cât și atunci când aceeași problemă este reglementată diferit. (...)*”.

Prin urmare, propunerea legislativă, în ansamblul său, încalcă prevederile **art. 1 alin. (5) din Constituție**, care consacră principiul legalității, în componenta privind calitatea legii.

*

* *

Față de aspectele mai sus menționate, apreciem că proiectul nu poate fi promovat în forma propusă.

PRESEDINTE
Florin IORDACHE
ROMANIA
DIPL. LEGISLATIV

București
Nr. 387/21.04.2026